

andre Forhold er ganske vel bekendte her i Landet, og under den Valgordning, vi have, tror jeg ikke saa let, man vil undgaa dem; thi Menneskene ere jo som bekendt ikke saa gode, som de burde være. Skønt man i høj Grad maa beklage, at det finder Sted, forekommer det mig dog, at det, der kan siges for de vedkommende her, er, at de ere gaaede aabent frem, medens mange andre gaa Genveje og Omveje og bruge Midler, som ikke ere bedre end disse. Det er det, der kan siges til Forsvar for dem; men at det, de have gjort, er urigtigt, skal jeg meget gerne indrømme. Det vil jo ses, at vedkommende Ejere eller Besiddere er uden for Sagen. — Det andet Moment, der er fremdraget, er en Opfordring til Indenrigsministeren om at drage Omjörg for, at vedbørlig Tiltale finder Sted mod de paagældende. Jeg tror ikke, at dette „at drage Omjörg for“ er et heldig valgt Udtryk, thi ærede Medlemmer ville vide, at Indenrigsministeren er ikke i Besiddelse af nogen Anklagemyndighed. „Drage Omjörg for“ kan kun forstås paa den Maade, at man ønsker, at Indenrigsministeren skal sætte sig i Forbindelse med Anklagemyndigheden, det er over for mig Justitsministeren. Dertil er jeg villig; jeg er villig til at sende Sagen til Justitsministeren og officielt underrette ham om den Bedtagelse, der mulig maatte ske her i Tinget. Derimod agter jeg ikke at udtale mig om Realiteten, og det tilkommer mig heller ikke. Det er ganske klart, at et Støn over dette Spørgsmaal, om der i og for sig er Grund til Tiltale, maa jeg overlade Justitsministeren; jeg agter ikke at skønne derover af den Grund, at det er meget tvivlsomt, om det er rigtigt at iværksætte en Tiltale, hvis det paa Forhaand maa anses for givet, at vedkommende ikke kan straffes. Jeg er nu ikke saa sikker som den ærede Ordfører paa, at § 113 i Straffeloven indeholder Bestemmelser, som blive anvendelige i dette Tilfælde, og det er jo ligesom det, det vil komme an paa at skønne over. Er det ikke Tilfældet, og skønnes det ikke at være Tilfældet, og man foranstalter Tiltale i dette Tilfælde, og Tiltalen fører til Fri findelse, saa vil jeg i hvert Fald bestemt mene, at det maa være Anklagemyndigheden, som tager sin Bestemmelse, og jeg skal, som sagt, være villig til at sende Sagen til Justitsministeren med en Meddelelse om, at Genvendelsen er sket, ledsaget af Forhandlingerne her i Rigsdagen. Det er den Maade, jeg er villig til at handle paa i denne Sag.

Colding: Da jeg tillod mig at sige til den ærede Ordfører (Berntsen), at den Maade, paa hvilken vedkommende havde haaret sig ad lige over for Arbejderne var dum, saa tog han Anledning til at fremhæve det offentlig, og jeg vil derfor blot konstatere, at jeg i allerhøjeste Grad misbilliger alt, hvad der hedder Valgtryk, jeg glæder mig ved, at der kommer et Tilfælde, hvor den højtærede Indenrigsminister vil henvende sig til Justitsministeriet for at saa konstatere, hvorvidt der er sket Valgtryk eller ikke, og det eventuelt kan blive straffet; thi jeg antager saa, at Konsekvensen vil blive, at der vil blive taget Anledning til at komme med Klage over meget af det Valgtryk, som der saa længe vi have haft fri Forsatning har fundet Sted, og som jo i særlig høj Grad finder Sted her i Ljøbenhavnske Kredse. Jeg tror, at man der vil være meget let i Stand til at konstatere bedre end her, om der er sket Valgtryk ved Køb eller Salg. Jeg kan ikke være enig med den ærede Ordfører i at betegne dette som Køb, jeg siger kun, jeg betragter det som et Overgreb, en Trusel, som er aldeles uberettiget, og jeg har intet imod, at den der bruger en saadan Trusel lige for et Valg, eventuelt i Overensstemmelse med Loven kan blive draget til Ansvar.

P. Holm: Ja, det er mig en Tilfredsstillelse at se, at Udvalget har været enig om, at gøre en Indstilling i Forslaget til Beslutning om, at det bliver rejst Tiltale mod dem, som saaledes efter min Formening have misbrugt deres Stilling til at øve Valgtryk paa Folk, som ere afhængige af dem, det er jo ikke saa ganske sjældent, at det Forhold har været omtalt her i Tinget, og oftere har Pressen omtalt Valgtrykforanstaltninger, der ere skete fra mange forskellige Sider og paa mange forskellige Maader, men det er aldrig lykkedes nogen Sinde at saa konstatere den selvstændige Tilstedeværelse af Valgtryk, saaledes at vedkommende har kunnet blive tiltalt og straffet for det Forhold, de have udøvet. Det er nu mit Haab, at det skal gaa lidt bedre, og det lod til paa den højtærede Indenrigsminister, at man eventuelt kunde naa til Tiltale mod den paagældende; i modsat Fald forekommer det mig ogsaa, at det vil komme til at se overordentlig besynderlig, partist ud. Naar vi have set her i de senere Aar, hvor lidt der hører til for at man kan saa Beslighed til at forfølge og straffe Arbejdere, som paa en eller anden Maade efter Autoriteternes Mening gøre sig skyldige i at fortrædige